

Er der paa Stedet dansk Konsul, skal der gives ham Underretning, for at han kan være til Stede i Retten og paase, at Søforklaringen bliver saa fuldstændig og paalidelig som muligt. Om det foretagne indsender Konsulen Beretning til Justitsministeren, der, for saa vidt dertil findes Anledning, kan forordne yderligere Undersøgelse her i Riget.

§ 41.

Naar Skibet paa Rejsen har lidt en Skade, som nødvendiggør betydeligere Reparation eller længere Ophold, paaligger det Skipperen at lade afholde lovlig Skønsforretning. Under denne skal Skaden besigtiges og Skøn afgives over, hvad der bør foretages for at udbedre den, over hvad dette vil koste, samt over Skibets Værdi i bestabiget Tilstand. Efter endt Reparation bliver det ved ny Besigtigelse at afgøre, om Skibet er i den Tilstand, at det kan udføre den forehavende Rejse.

Har Ladningen under Rejsen lidt betydeligere Skade, eller findes der Grund til at antage, at den er i saadan Tilstand, at Løsning eller anden Foranstaltning til dens Bevaring er nødvendig, eller maa Løsning ske for Skibets Skyld, skal Skipperen lade afholde lovlig Besigtigelse og Skønsforretning. Findes Lasten at være bestabiget, skulle Mændene udtale sig om de Mærker, som kunne antages at have foranlediget Skaden, og om hvad der rettest bør foretages.

Skønsmændene bestilles efter den paa hvert Sted gældende Lov eller Sædvane; hvor saadan Bestiftelse sædvansmæssig ikke bruges, bør Skipperen erhverve Erklæringer af sagkundige.

§ 42.

Hvor der kan opstaa Spørgsmaal om, at Skade er foranlediget af Mangler ved Stuvningen, Garneringen, Lugernes Forstakning eller deslige, bør Besigtigelsesmænd tilkaldes ved Lugernes Nabning og Løsningen. Findes der Grund til at befrygte, at Gods under Rejsen har taget Skade, har Skipperen at lade afholde Besigtigelsesforretning, før end Godset udleveres til Modtageren.

§ 43.

Kommer Skibet i Havsnød, er Skipperen pligtig at gøre alt hvad der staar i hans Magt for dets Bevaring og maa ikke forlade det, saa længe der kan være Haab om dets Redning. Er Redning umulig og Faren saa truende, at han nødsages til at forlade Skibet, paaligger det ham i Særdeleshed at sørge for at bringe Dagbøgerne og Stibspapirerne i Sikkerhed; han bør derhos drage Omsorg for Bjergning af Skib og Gods og dertil søge at skaffe fornøden Bistand.

Finder Bjergning Sted, har Skipperen at lede Bjergningsarbejdet, medmindre Stedets Lovgivning eller særlig Bjergningskontrakt derfor maatte være til Hinder. Over hvad der bjerges, saa og over Antallet af de Personer, som medvirke til Bjergningen og det bjergedes Transport til Oplagsstedet, skal Skipperen selv eller ved Styrmanden gøre nøjagtige Optegnelser; ligesaa har han saa vidt muligt at prøve og med sin Paategning at bekræfte Nigtigheden af de i Anledning af Bjergning, Transport og Bevaring fremkommende Regninger.

Over Skibet saa vel som over det bjergede Gods, for hvis Bevaring han bør sørge paa bedste Maade, har Skipperen saa snart som muligt at foranstalte lovlig Besigtigelse.